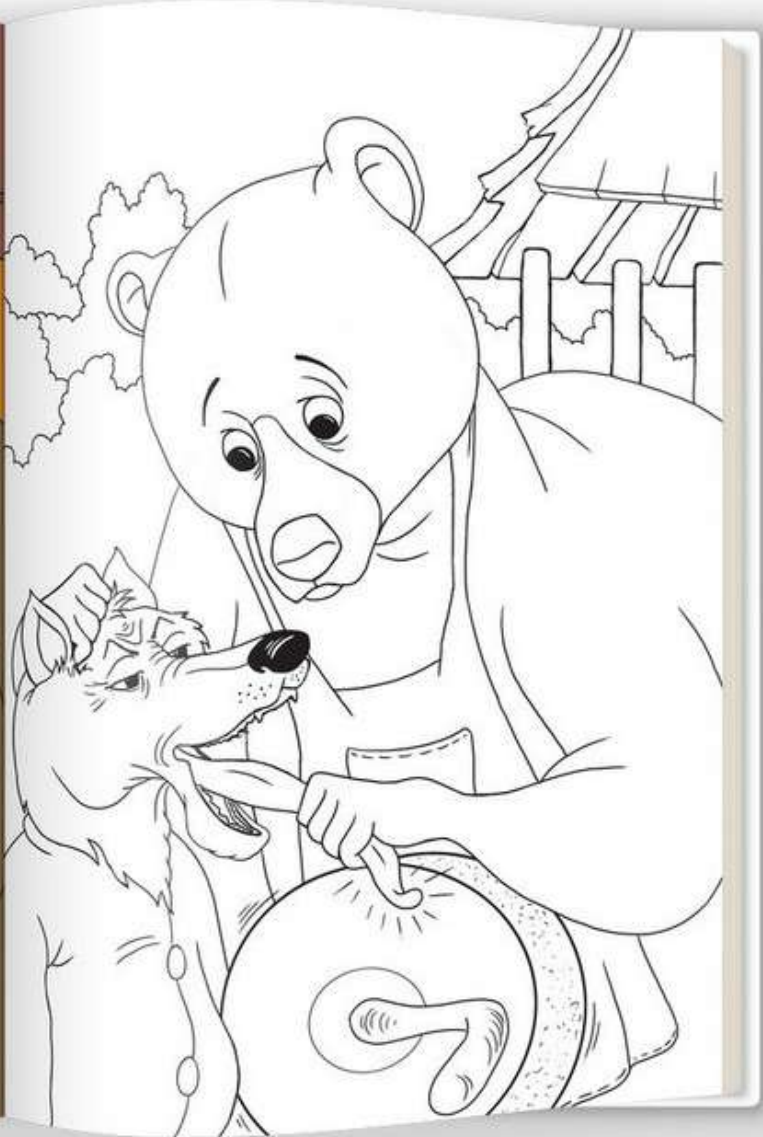

Cum auzi lupul una ca asta, plecă la Moș Martin, fierarul pădurii, și îl rugă să-i ascuță limba și dinții ca să poată cânta și ei subțire și duios, nădăruind că, în felul acesta, îi va înșela pe iezi.

A fost odată o capră care avea trei iezi. Cel mare și cel mijlociu erau tare neastâmpărați, dar cel mic era harnic și cuminte și nu ieșea din vorba mamă-sii niciodată. Într-o zi, capra trebui să plece de acasă ca să aducă de-ale guri. Ea le spuse iezielor să nu cumva să deschidă ușa până nu o vor auzi cântând un cântecel numai de iezi știut.

Obosit, se așeză pe covată să-și tragă sufletul și strănută cu putere. Iedul cel mijlociu, care stătea ascuns taman acolo, îi ură sănătate, uitând că lupul abia aștepta prilejul să-l înhațe și pe el. Cumătrul îl mănca și pe iedul mijlociu, dar acum parcă îi era și mai foame, așa că începu să-l caute prin toate ungherele casei pe mezin. Însă acesta se ascunsesese în horn și, oricât s-a străduit lupul să dea de el, nu a izbutit și pace.

